

9 szöveg: C. Marot | fordítás: Szenci Molnár A.
dallam: G. Franc, Lyon, 1547

Kiemelt versek: 1., 6–8., 11–12.

1. Di - csér - lek té - ged, Úr Is - ten,
És áld - lak tel - jes szí - vem - ben,
És a te csu - da - té - te - li - det,
Hir - de - tem jó - té - te - mé - nyi - det.

2. Tebenned, Uram, vigadok, / Nagy örömben tombolok,
És a te felséges nevednek / Szép dicséreteket éneklek.
3. Mert az én ellenségimet / Veréd, megtérítéd őket,
Kik rettegven, hátra esének, / Szent színed elől elveszének.
4. Én ügyemet megtekintéd, / És kegyelmesen felvevéd;
Ülvén a törvénytevő székben, / Megmentél igaz ítéletben.
5. A pogányokat megfeddéd, / A gonoszokat elvesztéd;
Semmivé tőd az ő nevüket, / Teljességgel eltörléd őket.
6. Törvényed te szent mértéked: / Előhívod a te néped,
És igazsággal mindeneket, / Megítélsz minden nemzeteket.
7. Te a szegénynek oltalma, / Őrzője vagy és jutalma,
Aki szükségnek idejében / Hozzád óhajt könyörgésében.